ρωνκαλλιτεχνῶν τὰ ἔργα (καὶ εἰσὶν οὐκ ὀλίγα ταῦτα καὶ ἄλλων τεχνιτῶν) ἐν πρὸς ἐν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θέλομεν περιγράφει ἐν ὀλίγοις, πρὸς τιμὴν τῶν ποιητῶν καὶ δόξαν τῆς χώρας, ἥτις ἐλπίζομεν θὰ συντηρήσῃ αὐτούς.

— Ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐγράφη ὅτι παρητήθη ἡ Σύγκλητος, ἡ ὅτι μέλλει νὰ παραιτηθῇ· πολλοὶ δ' ἐμέμφθησαν ἡμᾶς ὅτι ἀποκρύπτομεν δηθεν τοῦτο. Ἀλλ' ἡ εἴδησις εἶνε ἀνακριβής. Καθ' ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, οὐδεὶς συγκλητικὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῇ κατὰ ῥητὴν διάταξιν τῶν κανονισμῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐκλέγεται, δύο λόγους δύναται νὰ προτείνῃ καὶ ν' ἀρνηθῇ τὴν θέσιν, ὅτι δὶς ἤδη ἐξελέχθη, ἢ ὅτι εἶνε ὑπερηλιξ· τούτου μὴ γενομένου μένει πλέον συγκλητικὸς, οὐδέποτε δ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ παραιτηθῇ. Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, διότι ἄλλως διδομένων παραιτήσεων καθ' ἑκάστην, μένουσι κατὰ μέρος αἱ ὑποθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου χάριν νέων ἐκλογῶν.

— Ἐκ τῶν ἀνακηρυχθέντων τεσσάρων ὑποψηφίων δημάρχων Ἀθηναίων, δύο μόνον παρέμειναν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὁ κ. Π. Κυριακὸς καὶ ὁ κ. Ἀθ. Κατσανδρῆς. Ἐκ τῶν ἄλλων δύο ὁ μὲν κ. Μακρυγιάννης παρητήθη, διατιθέμενος, ὡς λέγεται, τὰ ἐκλογικὰ τοῦ κεφάλαια ὑπὲρ τοῦ κ. Κατσανδρῆ, ὁ δὲ κ. Ἄγγελος Βλάχος, ὀλιγίστας ἓξ ἀρχῆς ὅτι ἀπέγει τῆς ἐκλογικῆς πάλης, ἐπέμεινεν ἀπέχων καὶ μετὰ τὴν ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ γενομένην πρότασιν καὶ ἀνακήρυξίν του· ἡ ἐπιμονή του δ' αὕτη ἀπέτρεψε, ῥαίνεται, τοὺς προτείναντας αὐτὸν τῆς καταβολῆς τῶν ἐκλογικῶν δαπανῶν.

— Ἡ ἐσπερὶς τῆς κ. Αἰκατερίνης Ι. Σούτσου, εἰς ἣν πάντες σχεδὸν οἱ προσκεκλημένοι προσῆλθον, διήρκεσε μέχρι τῆς δευτέρας περίπου πρωϊνῆς ὥρας.

— Ἡ *Ἐφημερὶς* παρακαλεῖ τοὺς ἐπιστέλλοντας αὐτῇ ὅτι, ὁσάκις, νὰ ὑπογράφωσι τὰ ἐαυτῶν ἐὰν θέλωσι νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ γνῶμαι αὐτῶν καὶ παρατηρήσεις. Ἄλλως ἡ σύνταξις εὑρίσκεται εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν, μηδεμίαν ν' ἀποδίδῃ σημασίαν εἰς ἀνωνύμους ἐπιστολὰς, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ἡ αὐτὴ πολλάκις γνώμη ἄλλην ἔχει βαρύτητα παρ' ἐκείνου μᾶλλον ἢ παρὰ τούτου λεγομένη, οὐδεμίαν δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκφερομένη παρ' ἀνδρώπου φοβουμένου τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ ὄνομα· ταῦτα διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φοράν.

— Σήμερον εἶνε ἡ ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου τοῦ γένους **ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ**. Κατὰ καθῆκον ἀναμιμνήσκομεν δύο γραμμὰς ἐκ τῶν σελίδων τοῦ βίου του τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις. Ἐγεννήθη ἐν τῇ κώμῃ Ἄνω Σουδενὰ τοῦ Ζαγορίου ἐν ἔτει 1760· ἐχειροτονήθη ἱερεὺς ἄγων τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Κατ' ἀρχὰς περὶ τὸ 1780 ἤκουσε μαθήματα ἐν Ἰωαννίνοις καὶ τοι πενόμενος, εἶτα δὲ μετέβη εἰς Μέτσοβον, ὅπου ἐπὶ τετραετίαν ἐν λιτότητι ζῶν ἠκροάσθη τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς. Εἶτα μεταβὰς εἰς Βουκουρέστιον ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ κλεινῷ Λάμπρῳ Φωτιάδῃ, διδάσκων καὶ κατ' οἶκον τοῖς βουλομένοις. Δεκαεπτὰ ἔτη ἔμεινεν ἐκεῖ συγγράφας γραμματικὴν, ἣν ἀπεκάλεσε Τερψιθέαν καὶ παραῤῥάσας τὸν Θουκυδίδην. Προσεκλήθη ὑπὸ τῶν ἐν Βιέννῃ ὁμογενῶν καὶ μετέβη ἐκεῖ τῷ **1803** ὅπου ἐπὶ **12** ἔτη πλεῖστα ὅσα συνέγραψε γράφων τὰς νύκτας καὶ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς πρόδου τοῦ γένους ἀλιαλείπτως. Εἶτα προσεκλήθη εἰς Βουκουρέστιον πάλιν ὡς διάδοχος τοῦ ἀποθανόντος Ἀδάμπρου τοῦ Φωτιάδου καὶ ἐκεῖ ἀνέπτυξε μεγάλως τὴν περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα σπουδὴν, ἀγωνισθεὶς κατὰ παντοίων προσκομμάτων. Ἦλθεν εἶτα ἐπὶ Καποδίστριου εἰς Αἴγιναν, ἐδίδαξε δὲ τὴν ῥητορικὴν καὶ ἄλλα καταρτίσας πολίτας καὶ διδασκάλους ἀρίστους· εἶτα ὁ Ἰωάννης Κωλέττης προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας καὶ διώρισε διευθυντὴν τῆς Ῥιζαρείου ἱερατικῆς σχολῆς. Ἀπειδίωσε πρὸς κοινὸν πένθος τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν ἔτει **1845**, τὸ δ' ὄνομά του διὰ ψηφίσματος τῆς βουλῆς ἀνεγράφη εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐκ τῶν ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων δημάρχων Ἑρμουπόλεως, φαίνεται ὅτι ἐκτὸς τῶν κκ. Βαρειαδάκη καὶ Μηλαΐτη οἱ λοιποὶ παρητήθησαν· ἴσως ἐκ τῶν λοιπῶν συναγωνισθῶσιν εἷς ἢ δύο προσέτι.

— Ὁ ὑπὲρ τῶν κοινῶν μεριμνῶν ἐπιστολογράφος ἡμῶν κ. Jams Harrysohn, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀθλίας καὶ ἐλεεινῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς Ἀθηνῶν. Τοσοῦτον, λέγει, ὀλίγη σωμπνοια ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, ὥστε δὲν κατώρθωσεν εἰσέτι ὁ δῆμος ν' ἀποκτήσῃ εὐρύχωρον γήπεδον, ἐφ' οὗ νὰ κτισθῇ κεντρικὴ ὑλοσκεπὴς στοὰ τῆς ἀγορᾶς, ἐγκλείουσα πᾶν τὸ χρήσιμον διὰ τοιοῦτον ἴδρυμα; Περιγράφει δὲ λεπτομερῶς τὸν τρόπον δι' οὗ πρέπει νὰ σχεδιασθῇ τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο. Παραδεχόμενος δὲ ὅτι τὸ δημοτικὸν ταμεῖον δὲν εὑρίσκεται νῦν εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, προτείνει νὰ προκληθῇ δάνειον, ὑπολογίζων ὅτι τὰ ἔσοδα τοιούτου καταστήματος οὐ μόνον πρὸς τοὺς τόκους θ' ἀνταποκρίνωνται, ἀλλὰ καὶ πόρον σπουδαῖον τῷ δήμῳ θὰ παρέχωσι. «Ὁ δήμαρχος, λέγει, ὅσους ἤθελε διενεργήσει τὸ τοιοῦτον καὶ φέρει εἰς πέρας, ἀθάνατον παραδίδει τ' ὄνομά του τοῖς μεταγενεστέροις». Συμμεριζόμενοι ταῦτα εὐχόμεθα νὰ εἰσακουσθῇ ἡ φωνὴ αὕτη, πρὸς τιμὴν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

— Καὶ ἕτερον βιομηχανικὸν κατάστημα ἐν Σύρῳ, τὸ ὑελουργεῖον τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἀναπτύσσεται σπουδαίως ἐπισκευασθὲν καὶ ἔχον νῦν ἐκτὸς τῶν παλαιῶν του κλιβάνων ἕτερους νέους διὰ τὰ γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ εἴδη. Ἔχει νῦν μέγα κεφάλαιον διὰ μετοχῶν, ἐγένετο δ' ἀνώνυμος μετοχικὴ ἑταιρία, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Ἑρμῆς, ἧς τὸ καταστατικὸν ἐνεκρίθη ἐσχάτως, ὥστε αἱ ὑπὲρ εὐδοκιμήσεως αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι ἐγγυήσεις πολλαπλασιάζονται. Κατασκευάζει δὲ ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς ὑελουργικῆς τέχνης, ἤτοι γερμανικὰ σκεύη, ἀγγλικὰ καὶ γαλλικά.

— Γραμμὰς ὑπὸ ἀληθοῦς αἰσθήματος ὑπαγορευθείσας ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ *Πολιτείᾳ* περὶ τῆς ἐλλείψεως ἑλληνικοῦ ζωτικοῦ Θεάτρου ἐν Ἀθήναις· Καθ' ὅσον γνωρίζομεν, πολλοὶ συμμερίζονται τὰς κρίσεις τοῦ γράφοντος καὶ πολλοὶ συναισθανόμενοι βαθέως τὰ ἐκ τῆς ἐθνικῆς σκηνῆς προκύπτοντα καλὰ, εὔχονται τέλος νὰ εἰσακουσθῶσιν οἱ δεδικαιολογημένοι αὐτῶν πόθοι καὶ νὰ μὴ ὑστερῶμεν κοινωνῶν τῆς ἓξ Ἑλλάδος, αἰτινες χειροκροτοῦσιν ἤδη ἐκθύμως ἑλληνικὰ πρωτότυπα ἔργα τὴν ψυχὴν ζωογονοῦντα καὶ τὸ φρόνημα μεταπλάσοντα. Ἔστι δὲ πικρότερον αἰσθάνοντα τοῦτο ἀναλογιζόμενοι, ὅτι πρὸ τριῶν ἐτῶν μόλις συνετηρήθη ὁ μετρίως ὑπὸ

τῆς κοινωνίας ὑποστηριχθεὶς ἑλληνικὸς θίασος καὶ ὅτι οἱ διευθύνται αὐτοῦ πρῶτοι ἠναγκάσθησαν τὸ ἐπιὸν ἔτος νὰ φέρωσι γαλλικὸν θίασον διὰ νὰ ζήσωσι. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ θρέψῃ ἡ πόλις δέκα καλοὺς Ἕλληνας τεχνίτας;

Κίνησις πληθυσμοῦ

18 Δεκεμβρίου

ΘΑΝΑΤΟΙ 4. Κατήγκω Ἀργάνα ἐτῶν 45 ἐξ ἐπιλογίου πυρετοῦ. Σταματούλα Βέση ἐτῶν 2 ἐξ εὐρλογίας. Ἀθηνᾶ Οἰκονόμου ἡμερῶν 8 ἐκ προώρου τοκετοῦ. Σταμάτ. Κόκκινος ἐτῶν 43.

Ἐφημερὶς

Ἀνατολὴ Ἥλιου ὥρ. 7, λ. 18. Δύσις ὥρ. 4, λ. 50.

Σελήνη 14 ἡμερῶν

Ἰγνατίου μάρτυρος.

Ὁ Ἰγνάτιος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ ἐτέλεσε τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον τῷ 107, ἐπὶ Τραϊανοῦ.

1822. Ὁ μέγας ἀρμοστὴς ἀποδιώκει ἀσπλάγχνως τοὺς εἰς Κάλαμον πρόσφυγας. Πολλοὶ κάτοικοι τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κατὰ τὴν πρώτην πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου κατέφυγον εἰς Κάλαμον ἐκφεύσει μὴ σφαγῶσι καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι φεύγοντες ἐντίμως τὸ προσκύνημα θὰ εὕρωσι παρὰ τῇ γείτονι ἀρχῇ πρόθυμον θεραπείαν τῶν δεινῶν αὐτῶν. Ἀλλὰ δυσευχῶς διεψεύσθησαν αἱ ἐλπίδες αὗται· ὁ μέγας ἀρμοστὴς ἔστειλε στρατιώτας καὶ ἀπώθησεν αὐτούς· οὐδ' ἄσυλον διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία ἐπαρέχωρήθη αὐτοῖς. Ἐξηγοῦσιν οἱ ἱστορικοὶ, ὅτι σκοπὸς τῆς σκληρᾶς ταύτης πράξεως ἦν ν' ἀναγκασθῶσιν οἱ χριστιανοὶ νὰ προσκυνήσωσι· ἀλλ' ἔσχε τὸ ἐναντίον ἀποτέλεσμα, διότι εἰς τὴν ἐσχάτην εὐρεθέντες ἀνάγκην οἱ δυστυχεῖς ἠναγκάσθησαν νὰ ὁπλισθῶσιν ὑπερασπιζόμενοι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν· οὕτως ἐκ τῶν ἀποδιωχθέντων τούτων καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν ἑλλήνων συνεκροτήθησαν δύο σώματα, τὸ μὲν κατὰ τὸ Ξηρόμερον ὑπὸ τοὺς Χασαπλίους, τὸ δὲ κατὰ τὸν Βάλτον ὑπὸ τὸν Μαλεσέβαν καὶ ταῦτα ἐπήγχαναν τῷ ἐχθρῷ μεγίστας ζημίας. Ἐγνώσθη ἤδη καὶ ἡ ἀποτυχία τοῦ Δράμαλη, τὰ κατὰ τὸν ἀγγολικὸν κόλπον συμβάντα τοῦ στεῖλου, ὁ ἐμπρησμὸς τοῦ δικρότου ἐν Τενέδῳ, ἡ πτῶσις τοῦ Ναυπλίου. Οἱ Ἕλληνες ἀναλάμβανον θάρρος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Μεσολογγίου κίνδυνος ἐπληγίαζε νὰ παρέλθῃ.

Γραμματοκιβώτιον

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου **1873**

Κύριε συντάκτα τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,

Παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσητε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας τὰς ἑπομένας ὀλίγας σειρὰς πρὸς ἐπανόρθωσιν σπερμολογιῶν, τὰς ὁποίας ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν ἔγραψαν ἡ ἀντέγραψάν τινες ἐφημερίδες.

Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην περὶ τὸ ἑσπέρας ἐπανερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν μου, εὗρον αὐτὴν πολιορκημένην πανταχόθεν ἀπὸ ἵππεῖς, καὶ τὴν ἔξω θύραν κεκλεισμένην παρὰ τὸ σύνηθες. Ἐρωτήσας τί τρέχει, ἔμαθον παρὰ τῶν ἱππέων ὅτι διάφοροι φοιτηταὶ εἰσῆλθον, καὶ ὅτι ἐπερίμενον τὸν ὑπαστυνόμον διὰ νὰ ἔμβῃ καὶ τοὺς συλλάβῃ· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἠνοίχθη ἡ ἔξω θύρα· εἰσελθὼν δ' ἐγὼ *μόνος* ἔκλεισα πάλιν αὐτὴν· προχωρήσας εἰς τὴν αὐλὴν καὶ τὸ ἰσόγειον πάτωμα ἀπῆντησα παντοῦ διαῤῥους νέους μικρούς καὶ μεγάλους, οἵτινες βέβαια δὲν ἦσαν ὅλοι φοιτηταί· ὑπῆρξεν αὐτοῖς τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτέθενται μένοντες ἐν τῇ περιωρισμένῃ ἔξωθεν οἰκίᾳ μου, ἐνῷ φεύγοντες ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς τοίχους τοῦ κήπου εὐκόλως ἠδύναντο διὰ τῶν συγκοινωνουσῶν αὐλῶν νὰ διασωθῶσι· καὶ ἀμέσως μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ ἔγειναν ἄφαντοι πηδήσαντες εἰς τὰς γειτονικὰς αὐλάς· οἱ πλείονες δὲ παρέμειναν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, καὶ ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ ἐξωθεν ἱππεῖς ἐξῆλθον ἀνενόχλητοι, οὐδεὶς δ' ἐξ αὐτῶν συνελήφθη ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις οὐδὲ κἂν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας μου.

Ταῦτα εἶνε τὰ γεγονότα. Ὅσον διὰ τὰς κατ' ἐμοῦ ἐπισωρευθείσας ἄνευ οὐδεμιᾶς βασίμου αἰτίας ὅλως βαναυσολογίας θεωρῶ αὐτὰς ἀναξίας ἀπαντήσεως. Οὔτε νέηλυς εἶμαι, ἀλλ' οὔτε ἀξιοῦμαι τοῦ τίτλου *φιλογενεστάτου ὁμογενοῦς*. Διότι ἐν Ἑλλάδι γνωρίζει ἀνεπαίσθητα καὶ ὑπηρέτησα περὶ τὰ δέκα ἔτη εἰς δημοσίας θέσεις, ὥστε γνωρίζω καλῶς τά τε ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπομακρυνθεὶς χάριν ἐμπορίου, ἐπανῆλθον καὶ πάλιν ἐνωρὶς χάριν τῆς ἀνατροφῆς τοῦ υἱοῦ μου, καὶ ἐλπίζω νὰ μὴ μετανοήσω ὅτι ἔκαμα ἐκ τῶν κόπων μου πλησίον τοῦ πανεπιστημείου τὴν οὐχὶ τόσον ἀξίαν φθόνου φωλεάν μου.

Δέξασθε, κτλ.

Ε. ΡΗΓΑΔΗΣ.

Δρομολόγιον

ΑΠΟΠΛΟΙ — ΠΕΜΠΤΗ 20 — ΕΛ. ΑΤΜ. 1. π. μ. Εἰς Καλαμάκιον, Πάτρας· Ἐπτάνησον. — **ΓΑΛ. ΔΙΑΠΟΡΘΜ.** π. μ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν κλπ. = **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 — ΕΛ. ΑΤΜ.** 8. π. μ. Εἰς Σῦρον. Τῆνον, Ἄνδρον.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ — ΠΕΜΠΤΗ 20— ΕΛ. ΑΤΜ. 2 μ. μ. Ἐξ Ἐπτανήσου, Πατρῶν, Καλαμακίου κλπ. — **ΑΓΓΕΤΡ. ΔΟΥΑ.** 6. π. μ. Ἐκ Τεργέστης, Κερκύρας, Κρήτης, Σύρου. — **ΓΑΛ. ΔΙΑΠΟΡ.** π. μ. Ἐκ Μασσαλίας, Νεαπόλεως. — **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 — ΕΤ. ΦΡΑΙΣΣΙΝΕ** π. μ. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Βόλου, Θεσσαλονίκης.

Σιδηρόδρομος

Ἄνοδος: 6 30, 7 30, 8 30, 9 30, 10 30, 11 30, 12 30, 1 30, 2 30 3 30, 4 30, 5 30, 6 30, 7 30, 8 30, 9 30.
Κυριακὴν καὶ Δευτέραν καὶ τὴν 4 30 π. μ.

Κάθοδος: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
Κυριακὴν καὶ Δευτέραν καὶ τὴν 5 π. μ.

Διαρκουσῶν τῶν γαλλικῶν παραστάσεων, ἐκτάκτως ἁμαξοστοιχία ἀνὰ πᾶσαν πέμπτην, σάββατον καὶ κυριακὴν ἐκ Πειραιῶς μετὰ τὴν 11 1/2 μ. μ. ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τὴν 12ην μέσης νυκτὸς ἀκριβῶς.

Δημόσιαι Συναυλίαι

Μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὁμονοίας·
Ἀρχιμουσικὸς Χ. Βέλκερ
Ὥρα 3—5 Μ. Μ.

Πρόγραμμα

1. Ἐμβατήριον ὑπὸ *Στράους*. — 2. Εἰσαγωγὴ εἰς τὸν Ἐγμόνδον ὑπὸ *Βετχόβεν* — 3. Ἄσμα ἐκ τῶν Θηριομάχων (gladiatori) ὑπὸ Πεδρότη, — 4. Ἄνω Μαρία, σκωτικὸς